

[Alfred Hansen]

man i grunden lært af disse problemer? Hvad vil man bruge disse erfaringer til? Vil man være i stand til at forhindre gentagelser både med hensyn til byggeskandaler og fejlinvestering i pakke- og brevsorteringsanlæg og transportanlæg, og hvad der nu ellers findes i dette store milliongigantbyggeri?

Det næste spørgsmål er: hvordan vil ministeren sikre sig imod, at skandalen fra postterminalen ikke bliver gentaget ved nogle af de 97 millionbyggerier, som P&T har i gang i øjeblikket eller skal have sat i gang i den nærmeste tid?

Man har også fået indtryk af i den forløbne debat og under de sidste måneders udvikling inden for postvæsenet, at det næsten er blevet gjort til en videnskab at bringe post ud. Det er jo ikke nogen videnskab, og vi skal ikke gøre det til en videnskab at tømme postkasser, sortere post og bringe post ud.

Hvis ministeren kan svare uden forberedelse, vil jeg gerne stille det spørgsmål, om ministeren kan bekræfte, at postbudene får overtimebetaling for udbringning af adresse-løse forsendelser. Kan vi få den rygtedannelse aflivet, eller kan ministeren bekræfte det? Hvordan aflønnes udbringning af adresseløse forsendelser? Bringes de ud som et led i den aftale, postbudene har, og er indtjeningen ved at bringe disse adresseløse forsendelser ud indeholdt i den normale løn?

Det er jo også rigtigt, hvad ministeren tidligere har sagt i en TV-diskussion, at postvæsenet har fået flere penge både i kroner og øre og procentuelt end noget andet foretagende. Det er blevet dyrere at få sin post ud, og man får ikke sin post ud så betids, som man med rette kunne kræve.

Jeg synes, det er tankevækkende, at hvis man tager et tilbageblik i historien, hvis man tager udgangspunkt i 1974, da hr. Kresten Damsgaard var minister, så ser man, at der, så vidt jeg har kunnet få oplyst, var 1.100 ansatte i det område, der svarer til postterminalen. Dengang var den daværende minister indstillet på, at man kunne spare 225 ansatte, hvis man investerede 163 mill. kr. i transportanlægget. Ellers ville man, forudså ministeren dengang, i 1998 blive nødt til at have 1.945 medarbejdere i centralposthuset. Nu kom transportanlægget ikke til at koste 163 mill. kr., men derimod 272 mill. kr., så vidt jeg erindrer. Og i 1980 var man nået op på 2.300 medarbejdere og ikke de 1.100, som hr.

Kresten Damsgaard havde forudset og regnet med, minus de 225.

Jeg vil til slut gerne sige, at det er retsforbundets opfattelse, at P&T burde deles og have hver sin ledelse og hver sit regnskab. Det er en generel opfattelse hos retsforbundet, at et statsligt foretagende – eller i hvert fald et monopolforetagende som P&T – bør hvile i sig selv. Det bør have dækket de faktiske omkostninger i forbindelse med driften af postvæsenet, men bør sådan set heller ikke satse på hverken at have overskud eller underskud.

Det er måske praktisk at lade staten give et privat firma koncession på at bringe post ud, for enkeltindividerne i Danmark kan jo ikke selv gå i gang med at bringe deres post ud. Nogen må gøre det, og det må sådan set gerne ske på statsligt initiativ. Vi tror bare i retsforbundet hverken på, at det bliver billigere, at det bliver mere effektivt, eller at det bliver mere tilfredsstillende, hvis det er staten, der står som virksomhedsleder og virksomhedsejer og virksomhedsdriver.

Jeg synes også, det er tankevækkende at bemærke, at telesektoren har et relativt stort overskud, nemlig flere hundrede millioner kroner, når man samtidig må konstatere, at postsektoren har flere hundrede millioner kroner i underskud. Så overfører man penge fra telesektoren til at dække underskuddet i postsektoren, og vi finder det sådan set urimeligt, at de, der taler i telefon om formiddagen, skal betale underskuddet for at få posten bragt ud næste dag. Hvorfor ikke lade telefonabonnenterne betale det, som det rent faktisk koster at tale i telefon, og lade dem, der skriver breve til hinanden, betale det, det rent faktisk koster?

VS' dagsordensforslag er et meget muntert indslag i debatten. Vi stemmer imod det fra retsforbundets side.

Til allersidst skal jeg sige, at det er en meget bastant dagsorden, hr. Grove har stillet: dette »omgående«. Er det sådan, at hr. Grove – for så er det grove løjer – har tænkt sig, at allerede i morgen tidlig skal det være effektueret? Men indholdet i dagsordenen kan vi vældigt støtte. Hvem kan ikke det her i salen mon? Ønsker vi ikke alle, at det bliver bragt i orden hurtigst muligt?

Aage Andersen (S):